

JE TÉMA RASISMU V AMERICKÉ COUNTRY MUSIC STÁLE AKTUÁLNÍ?

Jiří Moravčík

Priznejte si, také jste si občas mysleli, že country hudba je čistě bělošská záležitost, se kterou černoši nemají skoro nic společného? Nebojte, nebyli jste sami, tradovalo se to věky věků a všechny vnější i vnitřní znaky country hudby to stvrzovaly. Tím, jak popularita žánru stoupla v ceně, stala se postupně z černých muzikantů v country hudbě anomálie. Ostatně něco podobného nastalo i ve westernových knihách a filmech: tam se to černými honáky a kovboji také zrovna moc nehemžilo, ačkoliv opak byl pravdou.¹ Tak to bylo umělecky dané a nebylo na tom nic špatného, ani vědomě rasistického. Jenom zkrátka nebyla vůle naplnit přání odborníků historií ranné americké hudby a kultury, z nichž country a bluegrass vyšly. Na okraji zájmu stály černošské *old-time*² kapely z Apalačských hor, nemluvílo se o minstrelské³ hudbě, kterou běloši okopírovali od černochů a úspěšně zpopularizovali.

Přesně takto o černošské hudební historii mluví na svých přednáškách v USA i v zahraničí Rhiannon Giddens (*1977) – černošská hudebnice, skladatelka, zpěvačka, hráčka na banjo a zakladatelka

1. Srov. např. knihu Philipa Durhama a Everetta L. Jonese *The Negro Cowboys* (1965) nebo album *Black Cowboys* interpreta Doma Flemonse (<https://ostrava.rozhlas.cz/dom-flemons-pisne-cernych-kovboju-z-divokeho-zapadu-7207823>).
2. *Old-time music*, doslova starodávná hudba, patří typicky k jižní oblasti Apalačských hor v USA v první třetině 20. století. Provozovaly ji nejčastěji dvojice (housle, banjo), repertoár zahrnoval jak lidové taneční skladby anglo-irského původu, tak americké balady zpívané dvojhlasně. Hlavním znakem této hudby je jednoduchost a syrovost (někdy byla druhým nástrojem valcha, nebo džbán), zvláště uváděná ve srovnání s později vzniklou bluegrassovou hudbou z téže oblasti, která je instrumentálně i vokálně komplexní (pozn. red.).
3. Minstrelské skupiny vznikaly od 30. let 19. století na americkém „hlubokém“ jihu, v oblasti plantáží. V době před zrušením otroctví v nich bílí hudebníci s načerněným obličejem parodovali pro zábavu diváků černošskou hudbu s kastanětami, tamburínou a banjem a komickými výstupy (pozn. red.) Srov. např. Příbylová Irena 2009: Minstrelové s černou tváří. In: Příbylová, Irena – Uhlíková, Lucie (eds.): *Smích a pláč*. Náměšť nad Oslavou: Městské kulturní středisko, s. 98–106.

Rhiannon Giddens (zcela vlevo) a její skupina Our Native Daughters

skupin Carolina Chocolate Drops a Our Native Daughters. Během projevu pro britskou Americana Music Association UK v roce 2019 nastínila, jak došlo k tomu, že se černí muzikanti tak lehce zbavili banja a podílu na *hillbilly music*⁴ (jak se country hudbě v raných dobách říkalo) a veškeré zásluhy přenechali bělochům. Podle jejího názoru za sebou černoši během masivní migrace z jihu na sever USA koncem 19. století nechali starý život a nově přišli na chuť kytáře a blues. Co však prý jejich odkaz v rané country hudbě nabouralo nejvíc, bylo, když lidé jako Henry Ford přišli s myšlenkou na čistě bělošskou kulturní minulost Spojených států amerických (Giddens 2019).

4. *Hillbilly* – křupan, horák z odlehlých horských oblastí Jihu. Hillbilly music je původně pejorativní název pro hru kapel z jihu Apalačských hor, užíval se zhruba do 50. let 20. století. (poz. red.) Podrobněji o černošském a bělošském vkladu do hillbilly music srov. např. Sobotka, Jan 2012: Race a hillbilly – černobílé slyšení světa? In: Příbylová, Irena – Uhlíková, Lucie (eds.): *Od folkloru k world music: Hudba a bariéry*. Náměšť nad Oslavou: Městské kulturní středisko, s. 129–135.

Dlouho jsem přemýšlel, jak téma country hudby pojmout. Protože připravuji velkou práci o rasismu v hudbě, napadlo mne vrátit se k náměšťskému kolokviu z roku 2010 (Moravčík 2010) a zjistit, kam se posunula debata o černošském vkladu do *old-time music* z Apalačských hor a do country hudby. Chci na několika případech nastínit, jak si na tom americká country hudba stojí se systémovým rasismem a politikou dnes. Mnozí z vás si jistě pamatují, jak jsme se tehdy k pobavení přítomných pustili s Irenou Příbylovou do sporu ohledně povědomí Američanů o africkém původu banja. Irena tehdy tvrdila: „*To není pravda, historie banja je dávno popsána a známá.*“ Ano, stejně jako ona to věděli i mnozí další, nicméně – a v tom byl ten problém – netušili to běžní Američané, černí ani bílí. Nikdo jim to neřekl, nikdo je to ve školách neučil. Nebo ano, ale záměrně u toho spoustu věcí vypustili, nebo zatajili.

Pro současnou generaci černošských tvůrců dosud přijímaný výklad dějin napsaný z pohledu bílé společnosti není udržitelý. Odmítají nadále přijímat záměrně zkreslený výklad historie a zkoumají, jak to ve skutečnosti vlastně všechno bylo, a chtějí slyšet pouze nefiltrované odpovědi. A pokládají nepřijemné otázky. Jako důkaz můžeme vzít například nová alba country-bluesových černošských písničkářek Allison Russell (*Outside Child*, 2021), Amythyst Kiah (*Wary + Strang*, 2021), tria Lula Wiles (*Shame and Sediton*, 2021) nebo country-folkaře Jakea Blounta (*Spider Tales*, 2020). Tito umělci se podle svých zkušeností shodují na tom – a ve své tvorbě se k tomu vyjadřují – že téma rasismu je v USA aktuálně všudypřítomné. Dalo se to prý ale čekat, jenom nikdo nečekal, že to po vraždě George Floyda přijde tak prudce. Když připustíme, že veřejná diskuse na téma rasismus musela jednou nastat, zbývá ještě pochopit, že nejde o to, že bychom ke správným odpovědím měli málo informací, spíš nám schází odvaha porozumět tomu, co víme, a vyvodit z toho závěry.

Z původně amerického hnutí Black Lives Matter, zaměřeného na policejní brutalitu páchanou na černoších a systémový americký rasismus, se po násilné smrti George Floyda 25. května 2020 stala v podstatě celosvětová platforma protestující proti rasismu. Kácely

se sochy, docházelo k přepjatým reakcím, na ulicích se objevilo násilí, revidovala se umělecká díla, objevil se fenomén tzv. kultury rušení⁵ (angl. *cancel culture*, *call-out culture*) a začal se klást až nepřiměřený důraz na diverzitu. Minulost nás totiž doběhla rychleji, než jsme předpokládali. A tak mne napadlo položit si otázku, kam dospěla *causa* s banjem. Došel jsem k přesvědčení, že ve vnímání a přiznání černošského vkladu do rané americké *old-time music* k posunu určitě došlo, nicméně vše zůstává nadále, řekněme, na akademické půdě. Mýtus country hudby definované jako bělošské hudby s bělošským repertoárem pro bělochy, kam černoši moc nepatří, ovšem nesmírně vlivná konzervativní část country scény střeží dodnes. Tím pádem se nic nezměnilo ani na obecně rozšířeném postoji countryové scény, totiž držet se stranou všeho, co se týká rasismu a politiky.

K původu každé hudby existuje historický příběh, a když se nám nehodí, tak si ho prostě v průběhu doby upravíme. Horší je, když se s ním lidé – rádi věřící tomu, čemu věřit chtějí – tak dlouho identifikují, až se pro ně v nové verzi stane obecně přijímanou pravdou. Jakákoliv korekce nepřipadá do úvahy, protože to je, jako byste přepisovali dějiny. Dějiny psali ve Spojených státech amerických běloši, kteří vycházeli vstříc potřebám bílé nacionalistické kultury. V tomto smyslu přiznali černošům zásluhu na vzniku jazzu a blues a bělochům zásluhu za vznik country hudby. Podle tohoto výkladu dějin hudby platilo, že éra minstrelů v 19. století a rasová segregace od 20. let minulého století oficiálně jen akcelerovaly fakt, že *old-time music* byla čistě bělošská záležitost. Připomínky o její silné africké žíle a o vkladu černošských muzikantů jsou prý jen pokusem přihrát si polívčičku na dění, v němž černoši údajně sehrávali marginální roli. Pročež z něho byli, aby to snad někoho nemátlo, černoši raději vyjmuti. Jak k tomu došlo? Ve zkratce. Ve 20. letech minulého století, kdy se z *hillbilly music* a *old-time music* stávala country hudba, zjistil

5. Více srov. „Jak se projevuje kultura rušení a co to vlastně znamená.“ *Flowee* [online] 11. 8. 2020 [cit. 12. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.flowee.cz/civilizace/8077-jak-se-projevuje-kultura-ruseni-a-co-to-vlastne-znamen-a>>.

vyhledávač talentů, producent a hudební byznysman Ralph Peer, že pokud se zaměří na bílé publikum, vydělá víc.⁶ V terénu, kde pořídil první slavné nahrávky Jimmiho Rodgerse a Carter Family, záměrně nevzal do úvahy, že na jihu USA tehdy bílí a černí muzikanti hrávali stejné písně, stejnou hudbu a na stejné nástroje. Že rasová hranice v *old-time music* neexistovala. Peerovi nezáleželo na tom, že černí muzikanti svému umění učili bílé. Proto to, co z příběhu Peer cíleně vynechal, se dnes ukazuje být daleko důležitější než to, co v něm původně bylo. Američanům tím pomohl poměrně na dlouhou dobu vložit do hlavy příběh country hudby coby výhradně bělošské hudby. Změnilo se to až na začátku 21. století, s nástupem generace již zmíněné zpěvačky, hudebnice a aktivistky Rhiannon Giddens a její skupiny Carolina Chocolate Drops, která jako jedna z prvních veřejnosti připomenula zapomenutou hudbou černošských kapel z Apalačských hor. „*Před založením Carolina Chocolate Drops jsem se v té hudbě cítila jako vetřelec, než jsem zjistila, že jde o moje vlastní kulturní tradice,*“ uvedla Rhiannon Giddens v roce 2017 v hlavním referátu konference IBMA (International Bluegrass Music Association, IBMA) pro profesionály v oblasti bluegrassové hudby (Giddens 2017). Přestože skupina získala v roce 2011 za CD *Genuine Negro Jig* cenu Grammy v kategorii nejlepší tradiční folkové album, téma černošského vkladu do *old-time music*, country a bluegrassu se pro americkou veřejnost nestalo nikdy atraktivním. Ve svém příspěvku se Rhiannon Giddens nechala slyšet, že bluegrass je kreolská hudba, tedy nejen irsko-skotská, s příměsí Afriky, ale že v ní důležitou roli sehráli také černí Američané. Že otázka nezní, jak dostat do bluegrassu rozmanitost, ale jak ji tam vrátit nazpět. A také že vliv Arnolda Shultze na Billa Monroea není poznámkou pod čarou, ale součástí hlavního příběhu bluegrassu (tamtéž).

Proč se na to zapomíná a proč došlo k takovému překroucení dějin? Z mnoha důvodů. Za prvé se nikomu moc nechtělo přepisovat dějiny, hlavně však tento příběh nadále ovládá americká Asociace country hudby (Country Music Association, CMA), která

6. Víc o aktivitách Ralpha Peera srov. Wosahla 2015.

bere country hudbu jako produkt určený pro bílé a konzervativní americké posluchače. Síla CMA spočívá ve faktu, že zastupuje jedny z nejbohatších a nejpoblárnějších hudebníků v USA, ročně generuje miliardy dolarů a ovládá velkou síť rozhlasových countryových stanic s dosahem mnoha miliónů posluchačů. Od 70. let 20. století představuje countryová hudba navíc baštu nacionalistického konzervatismu, schopnou tvrdě trestat jakékoliv názorové odchylky. (Způsobem „kdo ohrožuje náš bíle koncipovaný byznys a motá do něho politiku s rasismem, musí jít z kola ven“.) Když si položíme otázku, proč countryová scéna tolik stála za rasistickým a country hudbu milujícím prezidentem Donaldem Trumpem (Ugwu 2017) a proč countryoví muzikanti dodržovali tak strašlivého bobříka mlčení po nástupu hnutí Black Lives Matters, není těžké si odpovědět. Za neochotou countryových umělců z hlavního proudu zaujmout stanovisko byl strach z toho, že přijdou o fanoušky, a tím pádem i o peníze. I když se to týkalo tak jasně odpudivé věci, jakou byla Floydova rasistická vražda, děsili se, že skončí jako texaská skupina Dixie Chicks (Patil 2020). O co u nejprodávanější a nejpoblárnější americké countryové skupiny, tvořené třemi bělošskými zpěvačkami a hudebnicemi, šlo? Proč z toho, co se stalo, mají umělci a promotéři dodnes panickou hrůzu?

V březnu 2003, dva týdny před invazí do Iráku, po celém světě probíhaly protiválečné demonstrace. Jedna z členek Dixie Chicks, Natalie Maines, na londýnském koncertu prohlásila, že toto násilí nepodporuje a dodala: „*Stydím se, že prezident Bush pochází ze stejného státu jako já.*“⁷ Ve Spojených státech se proti Dixie Chicks okamžitě vzedmula obrovská vlna vášní, která postupně přešla do nenávistné hysterie a přímého vyhrožování smrtí. Co běžně procházelo hollywoodským filmovým hvězdám a rockerům, neunesla politicky netolerantní, vlastenecky vybuzená countryová scéna u Dixie Chicks. Country rádia po celých USA pod tlakem naštvaných posluchačů stáhla skladby skupiny z playlistů,

7. Srov. „Dixie Chicks' Natalie Maines Death Threat Letter (2003).“ *Lost Media Archive* [online] [cit. 10. 7. 2021]. Dostupné z: <[https://lostmediaarchive.fandom.com/wiki/Dixie_Chicks%27_Natalie_Maines_Death_Threat_Letter_\(2003\)](https://lostmediaarchive.fandom.com/wiki/Dixie_Chicks%27_Natalie_Maines_Death_Threat_Letter_(2003))>.

Skupina *The Chicks* – dříve *Dixie Chicks* (zcela vlevo Natalie Maines)

v hiparádě se skupina z vrchních pozic propadla na dno, obchody odmítaly prodávat její desky, rušily se koncerty, komentátoři nešetřili nadávkami, sponzoři roztrhali smlouvy. V městě Atlanta lidé dokonce uspořádali happening s buldozerem přejíždějícím po albech přinesených v odpadních koších. Kariéru několikanásobných držitelek Grammy a do té doby nesmírně populárních Dixie Chicks doslova přes noc rozmetal společenský lynč. Snažily se mu vzdorovat, spíš ale přilily oleje do ohně; Natalie Maines si musela najmout ochranku. Za album *Not Ready To Make Nice* v produkci Ricka Rubina sice v roce 2006 znovu získaly Grammy, dokonce v pěti kategoriích, bojkot ale víceméně pokračoval. Kontroverze provázely v roce 2006 i uvedení dokumentárního filmu *Shut Up and Sing*, po jehož premiéře skupina raději na mnoho let zastavila činnost.⁸ Na první velké turné po USA se Dixie Chicks rozjely v roce 2016. Nové album *Gaslighter* natočily až v roce 2020.

8. Srov. „Dixie Chicks: Shut Up and Sing.“ *Wikipedia* [online] [cit. 10. 7. 2021]. Dostupné z: <https://en.wikipedia.org/wiki/Dixie_Chicks:_Shut_Up_and_Sing>.

Uděly to pod novým názvem The Chicks, kdy bez velkých gest a řeči z původního názvu odstranily podle nich rasismem zavánějící slovo *dixie*, odkazující na jižanské americké státy, Konfederaci a éru otrokářství (Tsioulcas 2020).

Pokud jde o nepříjemné otázky a dění týkající se byznysu v country hudbě, zůstává CMA ve střehu a připravená vždy zasáhnout. Když 1. října 2017 během countryového festivalu Route 91 Harvest v Los Angeles šílený střelec zabil přes padesát návštěvníků a stovky jich zranil, CMA, známá blízkým vztahem k vlivné Národní střelecké asociaci (National Rifle Association, NRA) vydala před každoročním udělováním cen CMA v Nashvillu příkaz, aby umělcům a vlastně komukoliv během ceremoniálu novináři nepokládali žádné otázky týkající se smrtící střelby v Las Vegas, práva na nošení zbraní a politiky. Pokud neuposlechnou, budou jim okamžitě odebrány akreditace. Zákaz byl doporučen i umělcům (Hudak 2017). Strhla se velká protestní bouře, takže CMA příkaz s omluvou zrušila, nicméně do hry vstoupila další nepříjemná záležitost – členství desítek countryových hvězd v mocné střelecké organizaci, která je za jejich podporu a reklamu štědře platí. Zprvu nastalo ze strany umělců hrozivé ticho a teprve po týdnu, kdy už se tlak veřejného mínění nedal vydržet, se mnozí odhodlali k vyjádření či odmítnutí další spolupráce se střeleckou organizací. Pomohla k tomu i výzva zpěvačky Rosanne Cash, která umělce vyzvala, aby se od NRA distancovali: *„Vyzývám další umělce z oblasti country hudby a hudby s americkými kořeny k tomu, aby ukončili své mlčení. Zákony, které by NRA chtěla přijmout, jsou hrozbou pro vás, pro vaše fanoušky a pro koncerty a festivaly, které si užíváme.“* (Cash in Bernstein 2017)

Těžko si dokážeme představit, jak strašně musí černým muzikantům znít otázka: „Vysvětlete nám, proč vlastně máte vy, černoši, rádi country?“ Když v roce 2020 zemřel jeden z nejúspěšnějších countryových zpěváků černé pleti Charlie Pride, člen countryové síně slávy CMA, v jednom z mnoha nekrologů se objevil přepis jeho legendárního rozhovoru s bílým kolegou Webbem Piercem. Ten Prideovi bezelstně řekl: *„Hele, je fakt skvělé,*

Billy Ray Cyrus a Lil Nas X

že hraješ naši hudbu.“ Načež mu Pride dotčeně odpověděl: „*Webbe, ale to je také moje hudba.*“ (Cantwell 2019)

O zakořeněnosti stereotypů a vlivu americké CMA svědčí i kauza černošského rapera jménem Lil Nas X, autora skladby *Old Town Road*, které se od roku 2018 prodalo bezmála dvacet miliónů a je považována za jeden z neúspěšnějších singlů všech dob. Problém je v tom, že jde o country rap, a navíc od černocha, takže magazín *Billboard*, který sestavuje žebříčky prodejnosti, skladbu ze sekce country music po pár dnech potají v roce 2019 vyřadil (Reilly 2019). Prý není dostatečně countryová, alespoň tak znělo vysvětlení *Billboardu*, nicméně veřejným tajemstvím bylo, že za odstraněním skladby byl tlak konzervativního křídla CMA a v neposlední řadě také fakt, že zpěvák je gay, protože vedle sklonům k rasismu je CMA známá svým ne zrovna příkladným vztahem k LGBT. Skladba zůstala v žebříčku *Billboardu* a vládla mu několik týdnů, nicméně v sekci hip hopu a R&B. Rozpoutaly se vášnivé i zcela racionální debaty ohledně bílého zbarvení country hudby, které Lil Nas X nehrotil a namísto toho se zpěvákem

Billy Ray Cyrusem vytvořili báječný a ještě víc úspěšnější remix skladby, doplnili ho videoklipem a v roce 2020 za ně získali cenu Grammy. Ten videoklip je vlastně metaforický příběh o černochovi, který jede ulicí na koni černošskou čtvrtí, která je z toho úplně paf, protože černý kovboj na koni je pro černošské obyvatele stejná anomálie, jako černý kluk krácející po ulici s banjem. To jen aby bylo zřejmé, že stejným předsudkům jako běloši podléhají také černoši.⁹

Na překotné antirasistické dění poslední doby po dlouhém váhání reagovala i americká countryová a bluegrassová scéna. Mnoho hudebníků a vydavatelství se přihlásilo k podpoře hnutí Black Lives Matter. IBMA založila v roce 2020 fond Arnolda Schultze, udělující granty na podporu aktivit, který zvyšují účast lidí různých barev kůže v bluegrassové hudbě.¹⁰ Je zcela zřejmé, proč volba padla na jméno legendárního černošského houslisty a kytaristy, kterému „otec bluegrassu“ Bill Monroe připsal zásadní vliv na vznik bluegrassu, i když tomu mnozí lidé léta nevěnovali pozornost (Feldmann 2017).

Zatímco CMA je pod vlivem okolností nucena k ústupkům a je svolná k řešení rasových problémů, posluchačská základna dává na vědomí, že jí bílou country hudbu nikdy nikdo nevezme, jak ukazuje letošní aféra Morgana Wallena. Po zveřejnění videa, na němž úspěšný a hvězdný country zpěvák použil odpudivou rasistickou nadávku, reagovala CMA okamžitě a tvrdě. Na její doporučení z tisíců rádií odstranili veškerou Wallenovu hudbu a nahrávací společnost a agentura s ním rozvázaly smlouvu, a přestože se zpěvák kajícíně omluvil a raději stáhl do ústraní, vypadalo to, že má po kariéře (D’Zurilla 2021). Jenomže něco jiného si mysleli jeho fanoušci. Všemmu rasismus navzdory se prodej jeho alba *Dangerous* prudce zvýšil, rekordy překonával na streamovacích službách a dostalo se mu nebývalé fanouškovské podpory, která spoustu antirasisticky smýšlejících lidí docela zaskočila.

9. Viz „Lil Nas X - Old Town Road (Official Movie) ft. Billy Ray Cyrus.“ *YouTube* [online] [cit. 15. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=w2Ov5jzm3j8>>.

10. Viz „The Arnold Shultz Fund.“ *IBMA* [online] [cit. 15. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://bluegrassfoundation.org/arnold-shultz-fund/>>.

Ale abychom skončili nadějněji. Když americká černošská zpěvačka Mickey Guyton napsala po vraždě Bothama Jeana v roce 2018 skladbu *Black Like Me*, bylo jí doporučeno, ať ji raději schová do šuplíku. Loni, po stejné nesmyslné vraždě George Floyda, to však nevydržela a pustila ji ven. Skladba s textem „*Pokud si myslíte, že žijeme v zemi svobodných, zkuste být černá jako já*“, zafungovala jako granát a Guyton se stala první černošskou zpěvačkou nominovanou na Grammy v sekci country hudby. Na 63. ročníku Grammy vstoupila do historie jako první černoška zpívající svou skladbu na předávání cen v sekci country hudba.¹¹

11. Srov. „Mickey Guyton - Black Like Me (Our Voices) (Live From The 63rd GRAMMYs ®).“ *YouTube* [online] [cit. 15. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=zPH9hgKSai8>>.

Prameny a literatura:

- BERNSTEIN, Jonathan 2017: „After Vegas Shooting, Country Music’s NRA Ties Show Signs of Fraying.“ *Rolling Stone* [online] 5. 10. [cit. 10. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.rollingstone.com/music/music-country/after-vegas-shooting-country-musics-nra-ties-show-signs-of-fraying-126241/>>.
- CANTWELL, David 2019: „What Country Music Owes to Charley Pride.“ *The New Yorker* [online] 22. 2. [cit. 13. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.newyorker.com/culture/culture-desk/what-country-music-owes-to-charley-pride>>.
- D’ZURILLA, Christie 2021: „Morgan Wallen’s career is in free-fall after country singer used a racist slur.“ *Los Angeles Times* [online] 3. 2. [cit. 16. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.latimes.com/entertainment-arts/music/story/2021-02-03/morgan-wallen-racist-slur-apology-cumulus-radio>>.
- FELDMANN, Peter 2017: „Arnold Shultz: Black fiddling and bluegrass music.“ *Pete’s Place* [online] 12. 3. [cit. 12. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://bluegrasswest.com/wordpress/arnold-shultz-black-fiddling-bluegrass-music/>>.
- GIDDENS, Rhiannon 2017: „2017 IBMA Business Conference Keynote Address Community and Connection.“ *IBMA. International Bluegrass Music Association* [online] [cit. 5. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://ibma.org/rhiannon-giddens-keynote-address-2017/>>.
- GIDDENS, Rhiannon 2019: „Giddens’ keynote address 2019.“ *The Americana Music Association UK* [online] [cit. 10. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://theamauk.org/Rhiannon-Giddens-keynote-address>>.
- HUDAK, Joseph 2017: „CMA Awards to Media: No Questions About Guns, Politics, Las Vegas.“ *Rolling Stone* [online] 2. 11. [cit. 10. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.rollingstone.com/music/music-country/cma-awards-to-media-no-questions-about-guns-politics-las-vegas-126849/>>.
- „Jak se projevuje kultura rušení a co to vlastně znamená.“ *Flowee* [online] 11. 8. 2020 [cit. 12. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.flowee.cz/civilizace/8077-jak-se-projevuje-kultura-ruseni-a-co-to-vlastne-znamenava>>.
- „Lil Nas X - Old Town Road (Official Movie) ft. Billy Ray Cyrus.“ *YouTube* [online] [cit. 15. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=w2Ov5jzm3j8>>.
- MORAVČÍK, Jiří 2010: Od falešnosti k původnosti: In: PŘIBYLOVÁ, Irena – UHLÍKOVÁ, Lucie (eds.): *Od folkloru k world music: Hudba a rituál*. Náměšť nad Oslavou: Městské kulturní středisko, s. 113–119.
- PATIL, Kashmira 2020: „Why Did The Dixie Chicks Get Banned 17 Years Ago? Would They Get Banned Today?“ *Republic World* [online] 17. 3. [cit. 2. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.republicworld.com/india-news/education/why-did-the-dixie-chicks-get-banned-17-years-ago.html>>.
- REILLY, Dan 2019: „Lil Nas X’s ‘Old Town Road’ Was Destined to Disrupt.“ *Vulture* [online] 4. 4. [cit. 15. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.vulture.com/2019/04/lil-nas-x-old-town-road-controversy-explained.html>>.
- TSIOULCAS, Anastasia 2020: „America Reckons With Racial Injustice. Dixie Chicks Change Band Name To The Chicks.“ *NPR* [online] 25. 6. [cit. 10. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.npr.org/sections/live-updates-protests-for-racial-justice/2020/06/25/883328370/dixie-chicks-change-band-name-to-the-chicks?t=1634025413407&t=1638216271028>>.
- UGWU, Reggie 2017: „Nashville’s Last Taboo? Country Music Stars Are Tiptoeing Around Trump.“ *BuzzFeed News* [online] 2. 3. [cit. 12. 7. 2021]. Dostupné z: <<https://www.buzzfeednews.com/article/reggieugwu/country-stars-and-donald-trump>>.

WOSAHLA, Steve 2015: „Before Ralph Peer, What Was There In Country Music?“
No Depression. The Journal of Roots Music [online] 13. 9. [cit. 10. 7. 2021]. Dostupné z:
<<https://www.nodepression.com/before-ralph-peer-what-was-there-in-country-music/>>.

Is Racism in American Country Music Still Relevant?

Since the 1970s, the humanities have often discussed the position of an actor within the broad social space, and under what condition the actor might transform it. Considering both the past and current experience, one might provocatively reply that quite often it is skin colour or good geographical background which count. Provided you hail from the Appalachian Mountains (the USA) and your skin is not white, your cultural capital could be almost useless in the field of old-time music or in country and bluegrass music. You may be well educated and artistically gifted, but if you are African American, you do not fit easily in country music, and you may be disadvantaged and undervalued. Nevertheless, the current generation of African American artists no longer needs to follow the previously accepted interpretation of history, written from the perspective of the dominant white society. The author of the contribution, a [world music] journalist from the Czech Republic, comments on the mis/interpretations of the US, past and present, to reveal the truth from the point of view of the selected African American musicians.

Key words: Music and racism; bluegrass music; old-time music; Black Lives Matter;
Rhiannon Giddens; Country Music Association; Carolina Chocolate Drops.